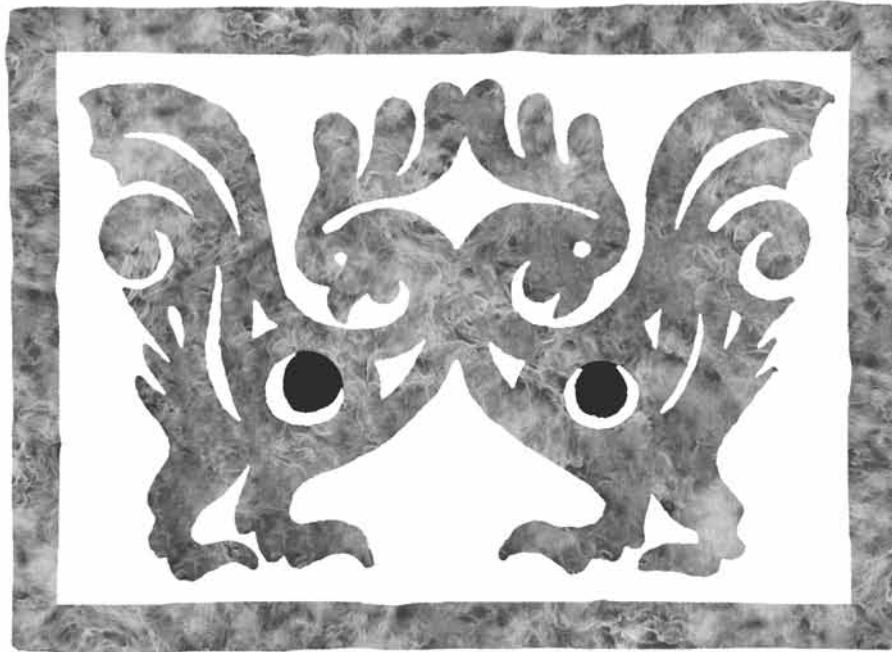

Láma Csöpel
A REJTETT ARC
A Belső Ösvény pecsétjei

Az ősi magyar Belső Ösvény
szellemi tanításai

Buddhista Meditáció Központ
Budapest – Tar

TARTALOM

Előszó	7
A Belső Ösvény és a pecsétek	9
A rejtett arc	37
A két kakas	45
Táltoslovak	59
<i>A pecsét magyarázata</i>	73
Átváltozások	93

Előszó

E könyvben azokból a gondolatokból és abból a szellemiségből szeretnék átadni az érdeklődésével kitüntetett kedves Olvasónak, melyet tibeti mestereimtől, első helyen Láma Ngawang Rinpocsétól és Kalu Rinpocsétól tanultam.

Láma Ngawang és Kalu Rinpocse tibeti volt. A tibetiek a mai napig fenntartják az ősi szkíta-hun kultúrát, leszámítva a legújabban tapasztalható, főleg Kínán át érkező materialista ráhatást. Tibet hatalmas területein ma is folytatják az ősi szkíta-hun típusú rideg állattenyésztést, nomád, legelőváltó módon. Az ehhez tartozó életmód, valamint szellemi és tárgyi kultúra mellett a tibetiek ma is gyakorolják az Euráziát ősidők óta meghatározó szellemi ösvényt, amelyet már a régmúlt homályába vesző, európai fogalmak szerint történelem előtti időkben élt megvilágosult mesterek is tanítottak. Ennek a szellemi útnak a közvetlen folytatása napjainkban a buddhizmus,

*Kalu Rinpoche és
Láma Ngawang Rinpoche
1980, Svédország*

amely a Szkíta Bölcs Buddha tanítása, és 2500 év óta ugyancsak alapvető meghatározó szellemi erő Euráziában.

A buddhista hagyomány elmondja, hogy a Szkíta Bölcs Buddha nem az első volt a Földünkön megjelenő megvilágosult mesterek sorában, hanem többen is megelőzték őt. E megvilágosultak távoli történelem előtti korokban éltek, tíz- és százezer évvel ezelőtt – pontos évszámok nem állnak rendelkezésünkre –, és tanításaik elterjedtek az egész bolygón. A buddhizmus tanulmányozása ezért nagy segítségünkre lehet, amikor az ősi szkíta-hun szellemiségnek és kultúrának a feltárását végezzük.

Előző két könyvemben (Titkos Tanítások magyar mesékben, Igazmondó tükör) bemutatam a meséinkben őrzött ősi hagyományunk és a buddhista szellemiség közelségét. Ez a közelség azonban nem korlátozódik meséink világára, hanem megmutatkozik a képi kultúránkban is. Jelen írás a hagyományos szkíta-hun-magyar formavilág és jelképrendszer jelentéstartalmát kívánja feltárni a tibeti buddhizmusban megőrzött ősi eurázsiai tudás segítségével.

A Belső Ösvény és a pecsétek

A hagyomány folytatása a Belső Ösvényen

A Belső Ösvény pecsétjeinek megértése és használata ősidőkbe nyúló hagyomány folytatása. Ez a hagyomány a Belső Ösvény, amely önmagunk és a világ erői feltárásának és megismerésének tudománya és művészete, a szemlélődés gyakorlatán keresztül. Végső célja a tudat eredeti tiszta természetének a megismerése, a megvilágosodás.

A megvilágosodás más szóval végső és tökéletes felébredést jelent. A tökéletesen felébredettek megtapasztalták, hogy a mindannyiunk által minden nap átélt hétköznapi ébrenlét állapotából is fel lehet ébredni, természetes módon,

hasonlóan ahhoz, ahogy az alvásból felébredünk. Bár mit sem tudunk róla, ezzel a képességgel mindannyian rendelkezünk. Ez a lehetőségünk egyszerűen a tudatunk természetéből fakad. A tudatunk természeténél fogva olyan, hogy képes felébredni az álomból a viszonylagos ébrenléti állapotba, és abból még egy fokkal tovább ébredni a tökéletesen felébredt állapotba. Ez a felébredettek saját tapasztalatból merített nagy felismerése.

E felismerés csodálatos távlatokat tár fel számunkra. A tökéletes ébrenlétben a tudat teljesen tiszta, nem szennyezi semmilyen szenvedés vagy egyéb negativitás. A szenvedés és a negativitás minden válfaja csak a tudat alsóbb állapotaiban tapasztalt jelenségek. A végső felébredés leírhatatlan tisztaságában a tudat kibontakozik, kiteljesednek a benne rejlő legigazabb egyetemes értékek. A mindentudás végtelen tisztánlátása és bölcsessége együtt bontja ki szárnyait a határtalan, egyetemes szeretettel, és a minden egyes lény iránt érzett önkéntelen együttérzéssel. Ennek az állapotnak a megvalósítása jelenti önmagunk megismerését, vagyis igaz természetünk feltárását a Belső Ösvényen.

Általános tapasztalatunk, hogy amikor egy rémálomból felébredünk, az álomban oly valóságosan átélt szenvedésünk és fájdalmunk semmivé foszlik. Ez egyszerűen azért következik be, hogy visszagondolva az álomra, felismerjük, hogy az egész csak az elménk teremtménye volt. A szenvedésünk azonban valódi volt, ami annak volt köszönhető, hogy a tudatunk nem-dologi, anyagtalan teremtményeit – az álmképeket – kemény, dologi valóságnak tartottuk. Felébredve, a tudatunk rálát az egy fokkal zavarosabb álom állapotra, és felszabadító felismerésre jut annak természetéről. A tökéletesen felébredt állapot távlatából a tudat ehhez hasonló rálátást nyer a viszonylagos ébrenlétre. Felfedezi, hogy az is csak egy zavaros tudatállapot,

*Buddha
a Szkíta Bölcs*

és tudatunk zavarodottsága minden szenvedésünk teremtő oka, mivel valóságosnak hiszünk nem valóságos dolgokat. Így a felébredés a tökéletesen tiszta tudatállapotba, minden szenvedés és egyéb negativitás végét jelenti.

A Belső Ösvény nem kötődik semmilyen valláshoz, s jóval régebbi is, mint a ma ismert vallások. A buddhista hagyomány szerint a Belső Ösvény időbeni megmutatkozása Földünkön százezer évekre vezethető vissza, de jelen volt a miénket megelőző világok kezdetlen sorában is, és ma is

Kőre vésett szent szövegek, mantrák

*Láma Ngawang Rinpoce
földjei körében - Jangpacsen, Tibet*

megtalálható a mi világunkkal párhuzamos megszámlálhatatlan világban is. Emellett, a Belső Ösvény végső, lényegi aspektusa mindig jelen van a tér-idő képzetét meghaladó tiszta buddhavilágokban, kezdet és vég nélküli időközön át. Hagyományát mindig egyes tanítók adták tovább személyesen tanítványaiknak, személyre szóló tanítások útján.